

undre mig, at han under sin Tale fik et ligefremt Anfald, da han kom til Spørgsmaalet om Tolddebatter, som han fejede væk med en bred Haandbevægelse, idet han sagde, at saadanne ørkesløse Ting som Tolddebatter skulde vi ikke have med at gøre. Og da han naaede til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, var han jo strengt formanende, for at bruge et mildt Udtryk, og satte det ærede Medlem til Vægs for hans „ublufærdige Frieri“ til Socialdemokratiet i Toldspørgsmaalet.

Jeg vil tillade mig at spørge, om det ærede Medlem udelukkende beskæftiger sig med dansk Politik. Hvis det er Tilfældet, vil jeg raade ham til at lade være med det, for de Resultater, vi til syvende og sidst kommer til, kan jeg forsikre det ærede Medlem, er i den Grad afhængige af det, der sker udenfor, at man kan sige, de afgøres i alt væsentligt derude. Alene dette opfordrer jo til ogsaa at se en lille Smule paa, hvad der sker i andre Lande. Gør det ærede Medlem det, vil han ikke kunne undgaa at bemærke, hvilken mægtig Rolle Told Diskussionerne spiller i de forskellige Parlamenter. Han vil ikke kunne undlade at se den Iver og Interesse, med hvilken baade Ministre og Parlamentsmedlemmer deltager i dem.

Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem, om han ikke ved det allermindste om den store Diskussion om Tolden, som førte til Frihandelens Gennembrud i England, den, der varede i 30 Aar og førtes med stigende Heftighed, ja, stigende Raseri fra begge Sider. Og jeg vil spørge det ærede Medlem, om han aldrig har hørt Tallet paa de Millioner, der i de sidste Aar blev udgivet alene til Tryksager, til Pjecer i denne Anledning. Fra 1815 til 1846 var det i stigende Grad det egentlige Centrum, om hvilket de politiske Kampe blev ført i England, og de antog til Slutning en fuldkommen vild Karakter, som førte Landet til Randen af Revolution.

Hvis det ærede Medlem saa vil sige: Ja, men det er jo saa længe siden, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han aldrig har hørt noget om den ældre Chamberlain, om hans aarelange intensive Kamp for en Vending i den engelske Toldpolitik, som jo ender 1906, altsaa i det ærede Medlems Tid, eller om Fortsættelsen af denne Kamp gennem hans Søn gennem andre Former. Om det ærede Medlem aldrig har hørt noget om de voldsomme Kampe, der omkring 1878 stod i Tyskland om dette Spørgsmaal. Om han heller aldrig har lagt Mærke til, at her i Landet er der intet Spørgsmaal, som er saa sikkert paa at rejse In-

teressen i en offentlig Forsamling som netop dette, naar Debatten bliver ført dygtigt paa begge Sider.

Jeg har været til Tolddebatter f. Eks. med Peschke Kædt, hvor der har været stuvende fuldt af Folk fra Loft til Gulv i Byens største Lokale, medens Masser af Mennesker har staaet udenfor Aften efter Aften, og hvor der blev holdt timelange Foredrag om dette Spørgsmaal. Og jeg er lige saa sikker paa, at hvis vi i Morgen gaar ud og etablerer en ordentlig Toldkamp et eller andet Sted, vil det ikke være Tilhørere, vi kommer til at savne, og endnu mindre interesserede Tilhørere.

Der er intet, Folk interesserer sig saa meget for, som Toldspørgsmaal. Og det vil det ærede Medlem nu have smidt til Side her i Salen! Det ærede Medlem vil ikke høre paa disse ørkesløse Toldhistorier! Men selvfølgelig forhindrer det ikke det ærede Medlem i at staa og snakke Told Spalte op og Spalte ned her; men Gud bevares, det ærede Medlem er jo sit Partis høje Ordfører og indtager naturligvis en Undtagelsesstilling som Følge deraf. Jeg bemærker det kun, fordi det nu er en Kendsgerning, som hører med til Sammenhængen; det kan Herrerne selv efterse i Rigsdagstidenden. Men i øvrigt er det jo en Selvfølge, at han maa have en Fortrinsret her.

Jeg gør opmærksom paa, at paa en Maade kan jeg i Grunden give det ærede Medlem Ret trods alt, hvad jeg her har sagt. For hvis man holder sig til rent teoretiske Diskussioner om Toldspørgsmaal, kommer der ikke meget ud af det. Men det, der betyder noget, er Fremstillingen af de rent praktiske Forhold, saaledes som de har været, af Virkningerne af det ene og det andet System, saaledes som de har vist sig i de Lande, hvor de er blevet benyttet. Og vil man kunne tale med om Spørgsmaalet, er man nødt til at kende noget til alt det, jeg har antydnet her. Kender man ikke noget til det, saa — ja, saa synes jeg, man maa hellere lade være at føre ørkesløs Tale om det.

Men det er nu set fra een Side. Der er en anden Side, man kan se det ærede Medlems Udtalelser fra, og fra den Side set er de, hvis det er muligt, endnu mere interessante, endnu mere forbløffende. Det er fra selve Landbrugets Side. Det er, naar man spørger: Hvordan er nu da Landbrugets politiske Stilling til Spørgsmaalet i den praktiske Politik? Spørger man om det, maa jeg sige, at det er ikke paa alle Omraader, jeg beundrer Landbrugets Politik, men her gør jeg det. Paa dette Omraade har Landbruget min næsegruse Be-